



SP-KAMERLID LILIAN MARIJNISSEN

'DE VERGADERINGEN GAAN EERST OVER FEYENOORD'

Op de maandag na de kampioenswedstrijd kwam SP-kamerlid Lilian Marijnissen direct van de Coolsingel in Feyenoord-shirt naar het Binnenhof in Den Haag. Moet kunnen. Fractievoorzitter Emile Roemer is immers ook Feyenoord-supporter en ze had een week eerder nota bene kaarten voor hem geregeld voor de schermen in De Kuip.

TEKST ■ FOTO'S: ELLEN MANNENS

“Ja, nu weten we het wel”, of iets in die strekking moeten de mensen op vak O tegen Lilian Marijnissen gezegd hebben. Het kersverse Tweede Kamerlid voor de SP én Feyenoord-supporter maakte op 14 mei 2017 de langste negentig minuten van haar leven mee. “Vanaf het moment dat Dirk scoorde in die eerste minuut, ben ik alleen nog maar met de klok bezig geweest. Nog tachtig minuten, oh god oh god, nog 70 minuten”, herhaalt Lilian haar gedrag van de kampioenszondag.

MARK RUTTE

Inmiddels is de kampioenswedstrijd vier dagen geleden, de Coolsingel drie dagen geleden en zitten we in haar kamer in de SP-vleugel van het Binnenhof. “Ik ben net verhuisd naar deze kamer”, verontschuldigt ze zich, doelend op de nog wat onaangeklede kantoorruimte. Het deert niet, want het belangrijkste item is aanwezig: haar Feyenoord-sjaal. “Die moet altijd mee”, zegt de dochter van Jan Marijnissen. Het bewijs van haar trouwe supporterschap hangt om de tv, die recht voor haar bureau staat. “Hierop kijken we altijd de debatten, want je kunt niet altijd overal bij zijn. Dat levert trouwens leuke plaatjes op. Moet je kijken.” Snel swypet Lilian door de foto's op haar telefoon en haalt een foto tevoorschijn van Mark Rutte op het tv-scherm, omhuld door Lilians Feyenoord-sjaal. “Mooie beelden toch?” En als we dan toch bezig zijn: een foto van Emile Roemer en twee SP-fractiemedewerkers op het veld van De Kuip. “Op de dag van de schermen. Het was me gelukt om een paar extra kaarten te regelen, dus ze waren heel blij. Alleen de uitslag was wat minder.”

FROMMELWEDSTRIJDEN

Die uitslag kwam voor Lilian niet helemaal onverwacht. “Ik was er echt niet zo zeker van, dat we het 7 mei zouden redden. Het is des Feyenoords om het precies dan te laten liggen. We hebben

dit seizoen wel meer frommel uitwedstrijden gehad op kunstgras. Tel daar nog eens de druk op de spelers bij op. Ik was er goed ziek van, maar vond tegelijkertijd ook niet dat we onze koppies moesten laten hangen. Kom op, niet zeiken, we hadden nog een kans.”

Tien jaar heeft ze haar seizoenkaart inmiddels. Als twintiger begon ze met een halve seizoenkaart. “Of zo'n 11-wedstrijdenkaart, ik weet het niet meer precies.” Verhuisde naar vak D. “Waarom weet ik eigenlijk ook niet”. En inmiddels is de verlenging voor een derde seizoen op Vak O een feit. “Dichter bij de sfeer van vak X en alles eromheen, maar wel een vak waarin van alles door elkaar zit.”

Feyenoord-AZ was haar eerste wedstrijd. 2-2 werd het. Het moet zo'n elf jaar geleden geweest zijn, op vak Y. Van het een kwam het ander: meer losse wedstrijden en uiteindelijk die seizoenkaart.

'IK ZIT IN DE KUIP. MIJN OUDERS ZITTEN BIJ MIJ THUIS OP DE BANK, WANT IK HEB FOX.'

Lilians verhaal is niet het standaard 'aan de hand van mijn vader naar De Kuip'-verhaal. “Ik kom wel uit een echt Feyenoord-nest. Mijn ouders gingen regelmatig naar De Kuip voor ik er was, maar mijn vader is twintig jaar niet geweest door een vervelend incident. Het was Feyenoord-ADO. Hij reed met een vriend samen van de parkeerplaats voor De Kuip af, daar mocht je toen je auto nog neerzetten als supporter, toen hij werd aangevallen door een groep Feyenoorders met honkbalknuppels. Zijn auto werd compleet kapotgeslagen en hij had er geen verklaring voor. Het enige wat we later konden bedenken is dat mijn speelgoedtrein, ik was toen drie, nog op de achterbank lag. Die was geel en groen. Dat heeft echt impact op hem gehad.”

Maar toen dochterlief het echte werk eens wilde meemaken, wilde hij wel weer met haar mee. “Nu gaat hij af en toe met me mee naar een wedstrijd, maar meestal kijkt hij samen met mijn moeder op de bank. Bij mij thuis wel te verstaan. Ze willen niet betalen voor wedstrijden, een beetje van de oude stempel, maar gaan wel bij mij kijken, want ik heb wel Fox. Dus zet ik 's ochtends koffie voor ze klaar en vertrek naar De Kuip voordat zij er zijn. Zondag heb ik trouwens het hele huis voor ze versierd met al mijn Feyenoord-sjaals.”

Zelf zat ze dus in De Kuip. Met haar vorige vriend. De liefde tussen hen mag dan verdwenen zijn, de gezamenlijke liefde voor Feyenoord niet. Dus zat ze naast hem, en al die andere zenuwachtige Feyenoorders, de minuten weg te kijken op de klok. Met meer vertrouwen dan de week ervoor. “Dat we kampioen zijn geworden, heeft te maken met een combinatie van dingen. Je hebt een speler als Kuyt nodig die zonder schroom zegt, dat hij voor het kampioenschap gaat, ook al lacht iedereen hem uit. En Gio heeft ontzettend gebouwd aan dit team. Het afgelopen seizoen hebben we nauwelijks gezeik gehad, terwijl toch veel spelers genoeg moesten nemen met een plekje op de bank. Alles in het belang van het team. Geen individuele hobby's. Daar houd ik van.”

Terwijl Feyenoorders juichten om de terugkeer van de schaal in Rotterdam, stond tientallen kilometers verderop informateur Edith Schippers klaar, om te vertellen dat de formatiegesprekken waren mislukt. ‘O ja’, moet menig Feyenoord-supporter gedacht hebben, ‘We hadden ook nog geen kabinet.’ Voor zover het nieuws überhaupt de 150.000 man op en rond de Coolsingel bereikte.

Ook Lilian stond tussen de menigte. “Tets te laat, dus ik kon er niet meer bij op de Coolsingel, maar op de Binnenrotte was het ook goed.” Was er

dan geen paniek of spoedoverleg over nieuwe formaties? “Nee hoor. Maandag is geen Kamerdag, dus ik mocht wel even wegblijven en ik ben na de hulding weer aan het werk gegaan. In Feyenoord-shirt natuurlijk.”

Moet kunnen op de SP-fractie. Fractievoorzitter Emile Roemer heeft het nooit onder stoelen of banken gestoken, Feyenoord-aanhanger te zijn. Tweede Kamerlid voor de SP Peter Kwint bleef als Feyenoord-supporter met Amsterdam als woonplaats, ook niet onopgemerkt in de media. “In vergaderingen wordt dus eerst even over Feyenoord gepraat voordat we overgaan tot de orde van de dag. Dan sputtert een paar Ajacieden wel tegen. Als wij volgende week Europees kampioen zijn, gaan we het daar ook over hebben.” Lilian laat even een schamper lachje horen. “Echt niet.”

SCHOR

Haar telefoon licht op: een appje, over een paar minuten moet ze weer naar de Kamer. Er moet gestemd worden. Zo jammer dat ze niet wat langer over dit onderwerp kan doorpraten. “Dat stemmen was de dag na de hulding ook nog grappig. We hadden een hoofdelijke stemming. Dan moet je dus door de kamer schreeuwen of je voor of tegen bent. Er werd al gewaarschuwd dat we de griffier in de gaten moesten houden, omdat hij de dag ervoor op de Coolsingel had gefeest. Vervolgens kwam Peter Kwint aan de beurt, met nog net genoeg schor stemgeluid om te laten weten dat hij tegen was.”

Schorre stem, verbrande Coolsingelkop, een onverwoestbare glimlach en vermoeidheid. Het zijn allemaal verschijnselen van de kampioenskoorts. Lilian heeft vooral dat laatste symptoom. Zondag feest in De Kuip, maandag naar de Coolsingel, werken

en door naar Pauw in Amsterdam. “Leuk om juist dáár over Feyenoord te praten.”

‘JE KRIJGT NIETS CADEAU, DAT WETEN WE BIJ FEYENOORD EN BIJ DE SP.’

Het dagelijks leven is inmiddels weer voorzichtig begonnen. Het aantal tweets over werk begint het aantal tweets over Feyenoord in te halen, in Lilians account. “Echt waar, is het echt zo erg?”, reageert Lilian als de redacteur van Hand in Hand haar vertelt, dat ze sinds zondag net zoveel over Feyenoord tweette als over politieke zaken.

De twee lopen nu eenmaal door elkaar heen, in haar leven. Iedereen weet dat ze Feyenoord-supporter is. “Dat ga ik toch niet verbergen? Dat kan ik niet eens. Op Vak O zit een VVD’er naast me, die het altijd weer leuk vindt dat wij als SP’er en VVD’er samen voetbal kijken. Sport is sport, politiek is politiek. Je moet van sport geen politiek maken. Daar zit niemand op te wachten.”

Ze gaat even verzitten om met een knipoog te vervolgen: “Dat gezegd hebbende... Feyenoord past natuurlijk wel bij de SP. We zijn een volkspartij, Feyenoord is een volksclub. We zijn er allebei niet voor de elite bobo’s. Je krijgt niets cadeau, dat weten we allebei. Sterker door strijd. En loyaliteit! Ik zit me echt op te vreten als je op Studio Sport stadions ziet die leeglopen, als er even minder goed wordt gepresteerd. Ik kan me het seizoen met Mario Been nog herinneren, dat we in het rechter rijtje eindigden en zelfs vreesden voor degradatievoetbal. En toch ga je om de week weer die kant op. Die Kuip zit altijd vol.”

LILIAN MARIJNISSEN (31)

- Lid van de Tweede Kamer voor de SP sinds maart 2017
- Dochter van voormalig SP-lijsttrekker Jan Marijnissen
- Seizoenkaarthouder Feyenoord sinds 2006 (“Waarschijnlijk. Ik kan mijn oude seizoenkaarten niet meer terugvinden.”)

Speler v/h jaar: Dirk Kuyt
Doelpunt v/h jaar: de 1-0 na 40 seconden in de kampioenswedstrijd tegen Heracles.



ROOD-WITTE BRIL

COLUMN FRANS REICHARDT

DE STILLE SCOUT

Kameraden, gefeliciteerd met de titel! Dirk Kuyt heeft zijn missie voltooid en stopt met profvoetbal. Hij richt zich vanaf nu op een positie binnen het technisch management.

Onder het motto ‘geen woorden maar daden’ is hij meteen tot actie overgegaan. Op zijn aandringen heeft Feyenoord tijdens een besloten receptie afscheid genomen van een scout, die de afgelopen dertig jaar in het diepste geheim voor de club heeft gewerkt en van grote invloed is geweest. Hij werd ‘Jules’ genoemd, maar zijn echte naam is altijd geheim gebleven. In het diepste geheim bekeek hij voor onze club spelers in binnen- en buitenland. In codetaal bracht hij verslag uit aan de technische staf.

Deze stille scout trad nooit in de openbaarheid, gaf geen interviews, maar was betrokken bij tientallen aankopen. Hij adviseerde de komst van Jorge Acuña, Maikel Aerts, Mauricio Aros, Ivan Bandalovski, Jhon van Beukering (‘Jhonny van de Burger King’), Ali Boussaboun, Benjamin De Ceulaer (‘de Belgische Beckham’), Angelos Charisteads, Jean Carlos Dondé, Geoffrey Claeys (die van medespelers de voornaam ‘Houten’ kreeg), Georgi Demetradze (‘sneller dan Babangida’), Mark Farrington, Cory Gibbs, Serginho Greene, Aleksandar Ignjatović, Søren Larsen, Chun-soo Lee, Philippe Léonard (de Belgische linksback die moeite had met rechtsbuitens), Michael Lumb, Gerson Magrão, Zbigniew Malkowski, Tati Montoya (‘Tati Tovenaar’), Meshal Mubarak, Alexander Östlund en Chong-gug Song. Sommigen speelden slechts enkele minuten in het heilige rood-wit, anderen één minuut en weer anderen verlieten Feyenoord zonder ook maar één minuut te hebben gespeeld. Misschien zagen zij Feyenoord als springplank en waren ze al snel niet te houden...

Onlangs nam de club in besloten kring afscheid van de stille scout. Ook zijn familie was uitgenodigd. De scout zelf kwam trouwens te laat, omdat-ie moeite had de zaal te vinden. Toen hij er eenmaal was, kon de Feyenoord-directie hem toespreken. Als dank voor bewezen diensten ontving hij een nieuwe bril, een rood-wit gestreepte stok en een geleidehond.

